

1930. aastate algul täiendas Masing end Saksamaal Vana Testamendi teaduse, semantika, etiopistika, akadistika, sumeroloogia, indiaani, polüneesia jt. keelte alal.

1933. aasta sügisest kuni 1940. aasta suveni oli ta õppejõud Tartu Ülikooli usuteaduskonnas.

1935 esitas 2-köitelise doktoritöö Vana Testamendi lühimast prohvetiraamatust Obadjast, mille pühendas "oma esiisade, Valgu ja Raikküla nõidade surematuile südameile ja ülestõusvaile kehile". Doktorieksamid said sooritatud juba 1936, kuid lõplik doktoritöö kaitsmine jäi 1948. aastasse.

1937 valiti Tartu Ülikooli võrdleva usundiloo professoriks, 1938 Vana Testamendi ja semi filoloogia professoriks. Suure loengumahu kõrvalt kirjutas Masing heebrea keele grammatika, avaldas hulga artikleid ja tõlkeid.

Suurem töö 1938-40 oli kirjastuse "Loodus" Suure Piibli teksti redigeerimine ning Vana Testamendi luuleosade ning apokrüüfide tõlkimine.